

PRENUMERATA.

Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.

Oddzielna przedpłata na dodatek poranny przyjmowana być nie może.

Dziś: Wincentego Biskupa
Czwartek: Benedykta Opata.
Piątek: Bogusława Biskupa
Sobota: Katarzyny Kr. Szwed.

KURJER WARSZAWSKI.

Dodatek poranny.

Wschód słońca o godzinie 6 minut 5.	Wschód księżyca o godzinie 10 minut 7 w.
Zachód " 6 " 11.	Zachód " 7 " 43 r.
Długość dnia godzin... 12 " 6.	Wysokość wody na Wiśle stóp 9 cali 5.
Przybyło " 4 " 28.	Dziś o godzinie 4-ej rano zimna 0° R.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administr. 141.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Polemira, jutro Błogosława.
Zgromadzenia: Posiedzenie członków wydziału egzaminacyjnego i wsparcia Towarzystwa dobroczynności. (Gmach Towarzystwa na Krak-Przedm.—5 po południu.)— Ogólne zebranie członków warszawskiego Towarzystwa wzajemnego kredytu. (Gmach resursy kupieckiej, Senatorska—7 wieczorem.)
Uroczystości: Poświęcenie nowo otworzonego przytułku im. barona Lenwala dla sierot chł. p. w., po rzemieślnikach pozostałych. (Lokal przytułku, Litewska—4 1/2 po południu.)
Wystawy: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak-Przedm. № 15—od 10-ej rano do 6-ej po południu.)— Wystawa obrazów Krywulca. (Hotel Europejski—od 10-ej rano do 6-ej po południu.)— Wystawa obrazów spółki artystycznej. (Nowy Świat 56—od 10-ej rano do 6-ej po południu.)
Koncerty: Wieczór zwyczajny Towarzystwa muzycznego. (Sala reductowe—8 wieczorem.)
Teatry: Wi el ki: Dziś „Uriel Acosta”, jutro „Hugonoci” (występ gościnny i benefit panny Elly Russel); — R o z m a i t o ś c i: dziś „Ojciec Konstanty”, jutro „Safandula”; — M a i y: dziś „Farinelli”, jutro „Willa do spizedana” i „Cocard i Bicoquet”. (7 1/2 wieczorem.)
Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-ej rano do wieczora.)
Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień dzisiejszy rs. 8578 kop. 20. (Pożyczki wydawane będą. Wykup i prolongata uskuteczniła się od 9-ej rano do 1-ej po południu.)

Głosy publiczności.

Zakończenie sprawy emerytur.

Od p. L. S., emeryta, który podjął kwestję, w jakoby sposób wyjednać zwolnienie pensji emerytalnych od potrącania z nich składki na rzecz funduszu emerytalnego, otrzymaliśmy list następujący:
„W nrze 72-im Kurjera warszawskiego emeryt, p. H. R., wyjaśnił kwestję potrąceń z emerytur i zdanie jego, jakkolwiek przeciwne mojemu i niweczające nadzieje naszych kolegów emerytów, przyjmując z wdzięcznością, już dlatego samego, że sprostowało mylne poglądy na sprawę.
Przyznaję przytem, że przeoczyłem w ukazie z d. 2-go (14-go) lipca 1841 r. art. 1 (lit. a), w którym jest mowa o potrącaniu 4% od emerytur na koszt administrowania funduszem emerytalnym, opierając

się z mojem zdaniem na dawniejszych ukazach z r. 1824 i 1835 i z tego stanowiska też rozumiałem postanowienie rady administracyjnej z r. 1850-go, które, wprowadzając opłatę od emerytur, dochodzącą do 10%, wyraźnie mówi, że środek ten wprowadza się sposobem próby na lat trzy. Artykuł, w którym o tem jest mowa, zredagowany jest niedość jasno—nie dziwne, że ja pojmowałem go w sposób dla emerytów korzystny, a że ulega wątpliwości, więc tylko władza wyższa może go wytłumaczyć i znaczenie jego ostatecznie ustanowić.
Po wyjaśnieniu, udzielonem przez p. H. R., uznaję, że potrącenia składki emerytalnej z pensji emerytalnych dopełniają się zupełnie prawidłowo i że jedyną drogą, na której pozyskaćby można zwolnienie od opłacania emerytur, jest wystąpienie z prośbą o to w drodze łaski.
Sądząc zresztą, że po artykule p. H. R. kwestję niniejszą za zupełnie wyczerpaną uważać należy.”

L. S.

Do zarządu żeglugi.

Jeden z mieszkańców okolic nadnarwiańskich, p. I. P., zwraca się do nas z listem następującej treści:
„Zbliża się chwila, kiedy po oczyszczeniu rzek z lodów rozpocznie się żegluga parowa.
Pozbawieni stałej i dogodnej komunikacji, my, mieszkańcy z nad brzegów Narwi, pragnęliśmy gorąco, aby zarząd żeglugi parowej zechciał zaprowadzić na rzece Narwi między Warszawą a Ostrołęką stałe kursa statków parowych.
Rzeka Narew jest splawną i ładowne berlinki swobodnie po niej żeglują, tembardziej więc mogą po niej płynąć statki parowe, a ludne okolice nadnarwiańskie dostarczą im łaźni—złazszcza przy umiarkowanej cenie—dostatecznej ilości pasażerów.
Mamy nadzieję, że zarząd żeglugi parowej zechce uwzględnić życzenie, które mu za pośrednictwem Kurjera komunikujemy.”

P.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

- *Prav. wiestn.* zamieszcza rozporządzenie, na mocy którego polecono zniszczyć wszystkie bilety kredytowe trzy i jednorublowe, wydrukowane po d. 12 lutego r. b. i noszące podpis zmarłego zarządzającego Bankiem państwa, A. Zimsena. Asygnaty, wydrukowane przed tym terminem, będą puszczone w obieg. Wzamin zniszczonych biletów mają być wypuszczone asygnaty wyłącznie z podpisem nowego zarządzającego Bankiem, Zukowskiego, i z rzeczywistą datą wypuszczenia, tj. r. 1889-ym.
- W „Zbiorze praw i rozp.” zamieszczono rozporządzenie, dotyczące się utworzenia nowej posady członka sądu przy sądzie okręgowym kaliskim i zniesienia tych posad przy sądach okręgowych: suwalskim i łuckim.
- *Swiet* donosi, iż ministerjum finansów zwróciło się do kilku komitetów giełdowych z propozycją, aby rzeczony komitety wypowiedziały swoją opinię w kwestji projektowanego opodatkowania maklerów zbożowych.
- Rząd niemiecki nałożył świeżo cło wwozowe na obręcz w stosunku 15 kop. od kopy. Artykuł ten w znacznych ilościach produkowany jest w niektórych okolicach naszego kraju. Między innymi samo miasteczko Kazimierz wyrabia ich i wysyła przeszło sto tysięcy sztuk rocznie.
- W sferach właściwych podniesiono projekt rozparcelowania na małe osady włościańskie majątku Miedniewice, oraz pozostałych kilku folwarków lubartowskich, stanowiących własność skarbową i pozostających obecnie pod zarządem warszawskiego kantoru banku państwa. Projekt powyższy wejdzie w wykonanie po otwarciu banku włościańskiego.
- Z rozporządzenia władzy komunikacyjnej naczelnie wydziałowi i oddziałowi, przy przedstawianiu kandydatów do służby kolejowej, obowiązani są na mocy dowodów wyszczególnić jednocześnie pochodzenie, poddaństwo i stan majątkowy kwalifikującego się do służby kolejowej.

23) **KARTKI Z ŻYCIA KOBIETY.**

POWIEŚĆ

(odznaczona na konkursia „Kurjera Warszawskiego”.)

przez

ESTEJĘ.

(Dalszy ciąg.)

Gdy Staś zupełnie się uspokoił co do fellaha wteły dopiero na moje prośby, zapytał ogrodnika czy ma czyste ubranie do pożyczania, bo rzeczy jego przemokły. Ogrodnik zaprowadził go do gospodarza, czyli rządcy pałacu, mówiąc, że to bogaty człowiek, który ma piękne stroje. Powrócił Staś w uroczyściej sukni wschodniej, pasem złotolitym przewiązany, w wierzchnim płaszczu, szafranowego koloru. Slicznie wyglądał w tym kostiumie; powtórnie się w nim zakochałam dnia wczorajszego. Ubranie jego tymczasem suszyło się na słońcu, a my, zając się mandarynkami i unosząc się nad cudami południa, czekał na chwilę powrotu z wielką niecierpliwością. Dumna byłam z szlachetności i urody mojego męża; nigdy się piękniejszym nie wydał. Zaczarowane, poetyczne chwile, spędziliśmy w ogrodzie k. Hassana. Namawiałam Stasia, aby powrócił do miasta w arabskim stroju, ale nie chciał się na to zgodzić. Dopiero gdy wyschły rzeczy jego, przebrał się znowu. Zastaliśmy nasze osiołki przed bramą i drugiego fellaha, zaniepokojonego losem swego kolegi. Odrzucał on straszny Cerber, widocznie był uwiadomiony o wypadku, bo w niemożliwym

języku opowiadał widocznie małemu poganiaczowi, co zaszło w pałacu, kilka godzin temu.
W świetnych humorach powróciliśmy do domu. Staś urósł w moich oczach na bohatera. Drugi raz nie pozwolę mu jednak ratować fellahów, bo kaśtał dzisiaj bardzo, widocznie musiał się przeziębici. Doktor, który go codziennie prawie odwiedza, tak go złażał za tę lekkomyślność, że mnie się zdawało, jakobym sama winna temu była. Staś odpowiedział tylko:
— Przepraszam cię, doktorze, ale nie mogę pozwolić, aby człowiek marnie ginął w moich oczach; ja może tego życiem nie przeplacę. Zresztą życie za życie, a jego pewnie więcej ma wartości i pożyteczniejsze jest dla świata, niż moje.
Czy kto inny mógłby się zdobyć na coś podobnego? Opowiadała mi mama, że Zygmunt rozniewany na stangreta, zrzucił go z kozła, skaleczył i bez ratunku na środku drogi zostawił. To barbarzyństwo! Jak ludzie tacy mogą istnieć na świecie? Ale i to prawda, że nigdy nikomu dogodzić nie można. Andzia z widoczną zazdrością spogląda, kiedy Staś interesuje się każdym krokiem, każdym słowem mojem, tymczasem ja na jedno tylko zamieniłam się w charakterze naszych mężów. Wolalabym, aby Staś z wyrozumiałością Zygmunta spoglądał na moje osobiste sprawy. Bo mąż mój, chociaż jest doskonałym prawie pod każdym względem, jednak tyranizuje mnie czasem.
Nie opisałam powrotu mego do domu z owej nocenej wycieczki nad brzegi Nilu, a będzie to najlepszym dowodem, jak dalece ulegać muszę i jakie jarzmo dźwigam w niektórych okolicznościach. Staś się obudził, gdy wszłam i spojrzął na zegarek.
— Trzecia godzina, Nino! Co robiłaś tak długo? Nigdy jeszcze o tej porze nie wracałaś do domu!

- U nas w kraju nieraz o 6-tej z balu wracamy i nikt się temu nie dziwi.
- Ale u nas w kraju młoda kobieta bywa w świecie tylko pod opieką matki albo męża.
- Mamy niema, a mąż nie chce mi towarzyszyć; zresztą za granicą wszyscy tak samo robią. Zelja wszędzie sama bywa, lady Beech także, a nikt za złe im tego nie bierze.
- Niejesteś angiolką, tylko polką. Przypuszczałam że w Egipcie polką być nie przestałaś. Co zaś do hrabiny Zelji, pozwól sobie zwrócić uwagę, że towarzystwo jej nie jest dla ciebie stosownem. Gdybyś dbała o moje zdanie, usunęłabyś się z pod jej skrzydeł, całkiem dla ciebie niepotrzebnych.
- Nie jestem wcale pod jej skrzydłami, a lubię ją bardzo, bo nie jej zarzucić nie można. Jest dobrze wychowaną, wesołą i miłą kobietą. Upředzeniami lubisz się rządzić a gniewasz się, kiedy upředzeń twoich nie dziele.
- Ninetko, jesteś bardzo młoda i niedoświadczoną; czemuż utać mi nie chcesz? Lepiej znam świat od ciebie.
- Ja tobie ufam zawsze, tylko nie lubię, kiedy jesteś niesprawiedliwym.
- Może nie wiesz, co o Zelji opowiadają? Jesteś uparta, a na spór niema lekarstwa. Chodź tu do mnie bliżej; siadaj obok mnie i teraz powiedz, czy mnie kochasz?
- Szalenie!
- Więc zrobisz to, o co cię poproszę?
- Jak do mnie w ten sposób przemawiasz, to zrobię wszystko, choćbym miała piramidy przenieść na inne miejsce, choćbym miała Saharę na morze zamienić.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

= Rząd gubernjalny warszawski wydał pozwolenia na budowę nowych domów oraz różne przeróbki przy ulicy Grzybowskiej pod nrem 1029 na wzniesienie murowanej dwupiętrowej oficyny, oraz nadbudowanie drugiego piętra na oficynie piętrowej murowanej; właścicielowi posesji pod nrem 1,147 przy ulicy Siennej na wzniesienie murowanej oficyny z suterrenami i nadbudowanie trzeciego piętra na dwóch oficynach; na ulicy Przyokopowej pod nrami 2,310 i 2,311 na wzniesienie piętrowej murowanej budowli na pomieszczenie fabryki; właścicielowi posesji nr. 924 przy ulicy Krochmalnej na budowę domu frontowego murowanego o trzech piętrach, oraz nadbudowanie drugiego piętra na domie jednopiętrowym; właścicielowi posesji nr. 1259 przy ul. Chmielnej na budowę domu frontowego dwupiętrowego murowanego z oficyną; przy ulicy Skaryszewskiej pod nrem 856 na budowę oficyny piętrowej drewnianej.

= Na posiedzeniu wydziału ekonomiczno-administracyjnego, odbytem wczoraj w warszawskim Towarzystwie dobroczynności, naczelnik sekcji kas groszowych przedstawił sprawozdanie z obrotu funduszów za kwartał IV r. z., z którego dowiadujemy się, że w 17-tu kasach przy ochronach w Warszawie i na Pradze wydano nowych książeczek 524, na które, jak i na dawniejsze, złożono rs. 17,297 k. 94½; na żądanie 946 uczestników wypłacono rs. 2,115 k. 11½, przeniesiono do miejscowej kasy oszczędności na oprocentowanie rs. 16,704 kop. 50. Wogóle od założenia kas groszowych w r. 1861-ym było uczestników 43,587, którzy wnieśli 691,786 k. 80; z tego przelano do wspomnianej kasy rs. 579,928 k. 30, wypłacono żądającym uczestnikom rs. 107,865 k. 19, pozostało w kasach dla 6,866 uczestników 3,993 rs. 30½ k., mianowicie: w zapasie rs. 1,547 k. 56½, w depozycie rs. 2,445 k. 74.

= W zakładzie starców i kalek znajduje się mężczyzn 91, kobiet 258, razem osób 349.

= Jutro, o godzinie 7½, w lokalu zarządu Towarzystwa przemysłu i handlu (w gmachu Muzeum na Krakowskim-Przedmieściu) odbędzie się posiedzenie członków sekcji IV-ej rzemieślniczej tegoż Towarzystwa. Porządek dzienny posiedzenia obejmuje, po odczyciutym protokółu poprzedniego posiedzenia, dalszy ciąg kwestji szkół rzemieślniczych (dla rzemieślników, wyrabiających z metalu), dalej zbieranie zapisów na bazar rzemieślniczy, sprawozdanie delegacji w kwestji wystaw przemysłowych i nareszcie sprawozdanie z obecnego stanu i handlu bednarzkiego.

= Stadnina dołhobyczowska, znajdująca się w Dołhobyczowie (pow. tomaszowski, gub. lubelska), a będąca własnością p. Mieczysława Epsteina, uznana została przez główny zarząd hodowli koni w Petersburgu za pierwszorzędną. Do tytułu tego są przywiązane przywileje.

= Wielki dom Bernstejna na Tłomackiem sprzedany został w tych dniach p. F. R. za sumę 200,000 rubli.

= Do ubezpieczenia robotników na wypadek śmierci lub kalectwa w warszawskiej agenturze jeneralnej towarzystwa „Rosja” przystąpiły następujące prowincjonalne zakłady fabryczne: łódzkie zakłady szajblerowskie z 6,500 robotników, cukrownia Michałów z 600, tomaszowska fabryka sukna Knotego 150 i radomskie fabryki: młyny Bekermana ze 100 robotn., garbarnie Karscha, Wickenbagena i Geusa ze 114, oraz browar Koeplera z 13 robotnikami.

= Dowiadujemy się, iż w ubiegłą sobotę odbyła się rewizja w kancelarii rejenta, p. Jana Sankowskiego; wykryto deficyt w sumie 9,000 rs.

= Postanowieniem ministerjum spraw wewnętrznych dr. medycyny, Michniewicz, zatwierdzony został p. o. inspektora lekarskiego gub. kieleckiej.

= Lekarzem zachodniego okręgu górniczego w Królestwie Polskiem mianowano p. Wasilkowskiego.

= Na członka kasy groszowej w ochronie VIII przy ulicy Grzybowskiej zaproszono p. Augustyna Fiszera.

= Od kilku dni w kołach literackich naszego miasta krąży wiadomość, iż Józef Kenig wystąpił z redakcji *Gaz. warsz.* i wszedł do składu redakcji *Słowa*.

= Z Wrocławia przychodzi wiadomość, iż w mieście tem zmarł Emanuel Ehrenfried, założyciel fabryki cygar w Warszawie.

= W dniu dzisiejszym, o godzinie 10½ zrana, odbędzie się w kościele Świętokrzyskim nabożeństwo żałobne za duszę s. p. J. I. Kraszewskiego. Na chó-

rze odbędą się śpiewy pod dyrekcją p. Jana Hordjewicza.

= Z teatru i muzyki.

* Trzeci w sezonie bieżącym koncert „Lutni” od będzie się w salach rezerwowych d. 23-go b. m.

* Maurycy Moszkowski, którego koncert odbędzie się w piątek, przyjechał z Berlina.

* Szczęśliwie rozpoczęła się sprzedaż biletów na poranek beneficjny p. Walerji Niewiarowskiej.

Prawie połowa biletów została w dniu wczorajszym rozkupiona.

W dniu dzisiejszym sprzedażą biletów zajmują się panie Wanda Barszczewska, Honorata Leszczyńska i Helena Marczelówna.

Kasa zapasowa, w której dokonywa się sprzedaż biletów, otwarta jest od godz. 3-ej do 6-ej po południu.

= Mierzwiński (zjeżdża do Warszawy!

Wedle otrzymanego wczoraj telegramu, Mierzwiński przybywa do naszego miasta w d. 27-ym b. m. a we dwa dni potem, w d. 29-ym; daje w sali ratuszowej wielki koncert.

Program tej biesiady wokalne, która będzie chwilą kulminacyjną tegorocznego sezonu, tworzyć będą: „Arja z „Carmeny”, arja z „Giocondy”, arja z „Lucji”. Arja z „Halki” (Szumią jodły na gór szczycie!)

Zdawałoby się, że wobec programu tak interesującego a w połowie dla nas nowego, niczego już więcej „dusza artystyczna” przeciwnego widza zaprzęgać nie śmiała, nie powinna!

A jednak wszyscy, którym brzmią w pamięci potężne, kute z drogiego kruszcza tony Mierzwińskiego, pytają w swej niepoprawnej żarłoczności: a gdzie cudowny, pysnie przez artystę frazowany „Cantique de Noël” Adama, gdzie elektryzująca Sycyljanka z „Roberta”?

Chciałoby się polknąć to wszystko jednym haustem. Ufajcie Mierzwińskiemu!

Składając gościnny hołd artyście odstępili dlań uprzejmie sali zarząd osad rolnych oraz komitet Towarzystwa św. Wincentego a Paulo, które w dniu tym rozporządzały salą ratuszową.

= Do Paryża.

Na wczorajszym posiedzeniu komitetu wystawy w Paryżu, zajmowano się przeważnie sprawami urzędzenia wystawy, jak np. ustawienia kiosków, wybrania formy witryn dla tych, którzy nie mają własnych itd.

Kolekcja wełny będzie się przedstawiać imponująco, gdyż 52 owczarni główniejszych w kraju bierze udział w wystawie; 47 owczarni nadesłało swoje okazy, wełna z dwóch owczarni znajduje się jeszcze u sortjerów, a trzy nadeszły swoje okazy.

Przewodniczący p. Epstein przedstawił obecnym 21 listów od hr. Karola Zamoyskiego, otrzymanych od czasu ostatniego posiedzenia, i zaprosił pp. Aleksandra Feista i Adolfa Scholtze do sprawdzenia stanu kasy komitetu, ksiąg i odnośnych dowodów; panowie ci mają rzecz tę załatwić w jaknajkrótszym czasie.

Wreszcie odczytano sprawozdanie z dochodów komitetu.

= Nowe typy.

Dwaj rysownicy, W. Sandecki i W. Zamarajew, przygotowali do druku „Album nowych typów Warszawy”.

Autorowie wydadzą album własnym nakładem.

= Próba elektryczności.

Pewien właściciel domu w alei Jerozolimskiej wprowadza tytułem próby oświetlenie elektryczne wschodów oraz mieszkań.

Współudział w kosztach przyjmą lokatorowie.

= O gazie.

Zarząd tutejszych zakładów gazowych wydał w ostatnich czasach broszurkę p. t. „Zakłady gazowe warszawskie”, będącą podręcznikiem przy udzielaniu informacji konsumentom gazu.

Jakkolwiek broszurka wydana przez same zakłady gazowe i dla ich interesu, dowodzi absolutnej wyższości gazu nad innymi środkami oświetlającymi, to jednak dział jej informacyjny może oddać istotne usługi.

Rozpowszechnienie zawartych w niej wskazówek między konsumentami gazu i między ludźmi, mającymi pod bezpośrednim swoim nadzorem urządzenia gazowe, nauczyłoby ich najkorzystniejszego używania gazu i ostrożności w obchodzeniu się z gazem oraz zapobiegłoby wielu nieszczęśliwym wypadkom.

Prócz działu informacyjnego przy użyciu gazu, jako środka oświetlającego, broszurka wyjaśnia także sposoby najkorzystniejszego używania gazu, czy to jako opału dla kuchen i t. p., czy też jako siły poruszającej w motorach gazowych.

= Zarobek okolicznościowy.

Z każdym rokiem w mieście naszym coraz bardziej się zwiększa liczba „artystów” wszelkiego rodzaju.

W karnawale radzą oni jeszcze sobie jako tako. Bardzo smutno jednak działać się im musi w porze obecnej, skoro nie przebijają w środkach zarobkowania.

Wczoraj, z okazji św. Józefa, pomysłowi muzykanci chodzili po domach, szukając uważnie Józefolizantów na listach lokatorów, a następnie przygrywali u drzwi.

= Bułki nadziewane.

W kajzerce z piekarni p. A. Ł., pan C. znalazł zeszłej niedzieli kilkocalowy kawałek szpagatu.

Dodatek to wcale niepotrzebny i bynajmniej apetytu nie wzbudza.

W pieczywie z tej samej piekarni nieraz już znajdowano odłamki węgla, kawałki słomy itp.

= Epilog.

Przed kratkami sędziego pokoju rewiru VI-go m. Warszawy rozegrał się epilog sprawy, istotę której podały do wiadomości publicznej pp. Buchner i Puciata w listach, wzajemnie do siebie wystosowanych, a ogłoszonych drukiem w naszej „Skrzynce do listów”.

Sprawa ta zakończyła się wyrokiem sądownym, skazującym para P. na rs. 25 kary, lub ewentualnie, w razie niemożności jej uiszczenia, na areszt pięciodniowy.

= Śmierć na okręcie.

Z Hawru dochodzi nas wiadomość o śmierci Adama Niewiejskiego, syna obywatela z pod Łukowa.

Niewiejski wyemigrował do Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej w r. 1879-ym, zaś w roku zeszłym, z powodu śmierci ojca, jako jedyny spadkobierca został powołany do objęcia majątku.

W drodze z Nowego Jorku do Hawru N. zmarł nagle uderzony atakiem apoplektycznym.

Pochowanie zwłok odbyło się w Hawrze d. 11-go b. m. w przytomności zamieszkałych w tenże miasto ziomków zmarłego, pp. Henryka Szeligowskiego i Jana Wojny.

= Przed powodzią.

Mieszkańcy Saskiej Kępy w oczekiwaniu powodzi, dla uniknięcia strat w inwentarzu, poczynili odpowiednie ostrożności.

Koloniści przeprowadzili konie i bydło na miejsca położone wyżej.

Wielu mieszkańców, z chwilą ukazania się fali po za korytem, rzeki przewiezcie sprzęty na wzgórze położone w zachodniej stronie kępy, ku czemu wozy i konie stoją w pogotowiu.

Most, łączący Kępę z Pragą, dotąd jeszcze nie został zdjęty.

= Z przyboru.

Stan wody po południu cokolwiek prędzej zaczął się podnosić.

O godz. 7-ej zanotowaliśmy stóp 9 cali 7.

Dalszy przybór trwa jeszcze.

Wszelkie środki zapobiegawcze zastosowano już od wczoraj.

Na Solcu ustawiono maszynę parową i pompy ręczne.

Szluzę kanałowe polecono zamknąć.

Przygotowano także zapasy nawozu do zatykania otworów kanałowych.

Robotnicy, rabiący bez przerwy góry lodowe pod mostem, zostali usunięci z powodu niebezpieczeństwa.

Prąd wody jest tak silnym, iż wyrwa lód w wielu miejscach.

Z Iwangrodu donoszą, iż do dnia wczorajszego przybyło 6 stóp wody.

Poziom Wisły wyższy, niż na Wieprzu.

Z Krakowa sygnalizują ponowny przybór.

W Sandomierzu spokojnie.

W dole Wisły przybór trwa także.

Z Plocka donoszą, iż woda podniosła się tam o 2 stopy.

W Radziwiu zarządzone środki ostrożności.

= Kradzieże.

Nocy wczorajszej z domów: nr. 6 i 11 przy ul. Ceglanej, nr. 12 i 16 przy ul. Waliów, oraz nr. 37 i 41 przy ul. Grzybowskiej skradziono tablice numeracyjne. — Zamieszkałej przy ul. Marszałkowskiej pod nrem 123-im Modzelewskiej z kufra skradziono 3 sznurki korali, broszkę koralową, srebrną bransoletę, 6 rs. i koleżki złote, wartości kilkudziesięciu rubli. — Z otworzonego wytrychem mieszkania przy ul. Miłej pod nrem 33-im Lai Tenerowej skradziono pościel i futro wartości 55 rs.

= Pożar.

Wczoraj, o godz. 8-ej wieczorem, 1-szy i 2-gi oddziały straży ogniowej zaalarmowane zostały pożarem na ulicy Przemysłowej.

Palila się fabryka mebli giętych (suszarnia).

Do godz. 12-ej w nocy ogień nie był jeszcze ugaszony.

Dyrekcja Towarzystwa kredytowego m. Lublina przygotowuje już drugą serję listów zastawnych. W tych dniach dwóch delegatów zarządu przybędzie do Warszawy w celu protokularnego odbioru blankietów z zakładu litograficznego p. Fajansa.

Wspomnienie pośmiertne.
Z Kalisza korespondent nasz donosi, że w dniu 12-ym b. m. zmarł w tym mieście, przeżywszy lat 60, s. p. Ksawery Balczewski, nauczyciel gimnazjum miejscowego.

Zmarły, oprócz wysokiego wykształcenia, odznaczał się niezwykle darem zjednywania sobie ludzi, szczególnie słych uczniów.

Ulubionym przedmiotem s. p. Balczewskiego była historia, która też do ostatniej swej choroby z zamiłowaniem studiował, władał przytem wyborne kilkoma językami.

Straż ochotnicza we Włocławku.
W sali magistratu miejscowego pod przewodnictwem prezydenta, p. Podolczyca, odbyło się w d. 17-ym b. m. doroczne walne zebranie straży ogniowej ochotniczej we Włocławku.

Podług sprawozdania rok ubiegły liczyć się może do nader szczęśliwych, bo tylko dwa razy straż była czynna i w obu wypadkach pożar w zarodku stłumila.

Stowarzyszenie liczyło w roku sprawozdawczym członków honorowych 416, czynnych 160.

Remanent towarzystwa, jak narzędzia do gaszenia, przybory, rekwiwizyta, umundurowanie, przedstawia wartość 8,500 rs.

Obrót kasy w przychodzie wynosi 400 rs. 60 kop., w rozchodzie zaś 289 rs. 85 kop. i r. b. kończy się przewyżką w sumie 110 rs. 75 kop.

Do zarządu na r. b. wybrani zostali poważną większością głosów: na naczelnika p. Wincenty Bojanczyk, na zastępcę p. Ludwik Bauer; na pomocnika naczelnika p. A. Nowicki, na zastępcę p. Stromaier.

Do komitetu: pp. Wł. Nowca, dr. Gruell, Stromaier, Szymański, Szpotkański, Babiński; na zastępców pp. L. Nowacki, Błędowski, St. Szule, J. Braun, Rotszajn, Sztainer.

Jak w latach poprzednich, tak i w r. b. rada zarządzająca skarży się na wielką trudność w ściąganiu nalegających składek, które członkowie honorowi, w większej części właściciele realności, w miejsce niesienia czynnej pomocy w razie pożaru, zobowiązali się płacić.

Jeżeli stan ten dalej potrwa, stowarzyszenie nie będzie mogło zaspokoić najniezbędniejszych swoich potrzeb.

Wobec powodzi.
Z Nowej Aleksandrii piszą do nas d. 18-go b. m.: Według nadeszłych do miejscowej administracji rzecznej telegramów z miejscowości nadbrzeżnych, położonych w górze rzeki, woda w łożysku podnosi się stale i obecnie (godz. 5-ta wieczorem) wynosi 9 stóp ponad zwykły poziom.

Ziąd też właściciele gabarów na całej przestrzeni od Sandomierza do Nowej Aleksandrii za pomocą silnych łańcuchów przymocowują je do brzegów.

W r. b. na całej tej przestrzeni znajduje się zaledwie 9 gabarów: w Sandomierzu 1, w Zawichoście 1, we wsi Bochotnicy w okolicach Kazimierza 2 i w Nowej Aleksandrii 5.

Statek parowy „Sandomierz”, kursujący stale między Nowo-Aleksandrią a Sandomierzem, w r. b. nie zimuje w przystani puławskiej.

Zarząd kolei dąbrowskiej przedsięwziął stosowne środki ostrożności, aby w czasie ruszenia lodów zabezpieczyć filary mostu kolejowego pod Iwangrodem.

Rzeki poboczne dotąd jeszcze nie puściły, tylko Wieprz ruszył w niektórych górnych miejscowościach, przy nieco podwyższonym stanie wody.

Tak rzekę główną, jak jej dopływy, zalegają ogromne masy śniegu, którego wysokość dosięga miejscami do 6-iu stóp; skutkiem zadymki w d. 17-m i 18-ym b. m. grubość warstwy śnieżnej znacznie się powiększyła.

Lubo lód w przecięciu liczy ½ stopy, zarząd policyi miejscowej zabronił przejazdu przez Wisłę ku traktowi radomskiemu.

Zaspy śnieżne.
Podróżni, którzy wyjechali w d. 17-ym b. m. pociągami pocztowymi z Wilna, długo będą pamiętały meczarnie, spowodowane zaspami śnieżnymi.

Pociąg nr. 3, idący do Wierzbolowa, został zatrzymany na stacji Żosli, idący zaś do Libawy nr. 4 na stacji Ewje.

Ponieważ pomienione stacje nie posiadają bufetów, podróżnym groziła śmierć głodowa; nieprzezwonni, którzy wyjeżdżając, nie zaopatryli się w provizję, musieli przez 19 godzin pozostawać bez odrobiny strawy; zamożniejsi za bajeczne ceny dostawali najlichsze produkty z okolicy.

Szczęśliwi byli pasażerowie, jadący do Libawy, którym zarząd kolei na własny rachunek dostarczył pożywienia z Wilna pociągiem nadzwyczajnym.

Do stacji Żosli pociąg ten nie dojechał, pomimo największych usiłowań.

Relację tę podajemy według słów naocznego świadka, uwięzionego tam przez dobę z powodu zasp śnieżnych.

Ofiary mrozu.
W d. 12-ym b. m. na drodze do wsi Zamościce, w powiecie noworadomskim, znalezione w śniegu zmarzniętego Andrzeja Zgode.

W d. 13-ym b. m. w lesie, należącym do majątku Kikudy, w pow. lipnowskim, 60-letni Michał Lewandowski, zbierając po lesie suche gałęzie, tamże zmarł.

W d. 10-ym b. m. na polu w pobliżu wsi Zdyłowice, w pow. janowskim, zmarł Jan Łapczyk.

NOTATNIK TERMINOWY.

— Dziś, o godz. 12-ej w południe, w wydziale administracyjnym magistratu odbywać się będzie licytacja na przebudowanie zabudowań, w których mieści się kuźnia i warsztaty stolarskie warszawskiej straży ogniowej przy 5-ej części tej straży na Pradze. Licytacja odbędzie się *in minus* od sumy kosztorysowej 1,143 rs. 93 kop.; *vadium* 115 rs.

— Jutro, w kancelarji rady powiatowej stopnickiej dobroczynności publicznej, odbędzie się licytacja na przebudowanie parteru i dobudowanie pierwszego piętra na skrzydle szpitala św. Mikołaja w osadzie Busku od rs. 2,290 kop. 15.

— Jutro, w rządzie gubernjalnym siedleckim, odbędzie się licytacja na naprawę traktów pierwszorzędných i mostów w pow. konstantynowskiem od rs. 2,970.

— Jutro, w rządzie gubernjalnym siedleckim, odbędzie się licytacja na wykonanie robót konstrukcyjnych na traktach pierwszorzędných w pow. radzyńskim od rs. 5,207 kop. 24.

— Jutro, w rządzie gubernjalnym siedleckim, odbędzie się licytacja na naprawę traktów pierwszorzędných w pow. radzyńskim od rs. 6,250 kop. 71.

NEKROLOGJA.

+ S. p. JAN RIEDEL,
kupiec, obywatel, b. sędzia b. trybunału handlowego i członek archikonfraterni literackiej, opatrzony św. sakramentami, zasnął w Bogu w 87 roku życia. Stroskani: córka, synowie, żięć, synowe i wnuki zapraszają przyjaciół i kolegów zmarłego na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w dniu 20-ym marca, to jest we środę, o godzinie 10-jej i pół zrana w kościele katedralnym św. Jana w kaplicy literackiej, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godzinie 4-jej po południu do grobu familijnego na cmentarzu powązkowskim. Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. —1058

+ S. p. Stanisław Lange, opatrzony św. sakramentami, po długiej i ciężkiej chorobie, zmarł dnia 18-go marca r. b. Rodzina zaprasza krewnych, przyjaciół i życzliwych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające dnia 20-go marca, to jest we środę, o godzinie 8-jej rano, w dolnym kościele św. Krzyża, oraz na wyprowadzenie zwłok tegoż dnia i z tegoż kościoła o godzinie 4-jej po południu na cmentarz powązkowski. —1055

+ S. p. Jadwiga z Wołowskich hrabina Dunin, spoczęła w Bogu dnia 16-go marca r. b. w Petersburgu w 88-ym roku życia. Żałobne nabożeństwo odbędzie się za spokój jej duszy w kościele Przemienienia Pańskiego (po-kapucyńskim) przy ulicy Miodowej, dnia 22-go marca r. b., tj. w piątek, o godzinie 10-jej zrana, na które stroskani: ojciec i siostra zapraszają krewnych i znajomych. —1042—

+ S. p. Bronisława z Radziejowskich Kozłowska, właścicielka ziemska, zasnąła w Bogu dnia 19 b. m. w majątku Lipnica w gubernji kieleckiej. Pochowanie zwłok odbędzie się w miejscowym kościele parafjalnym we czwartek, to jest dnia 21-go marca r. b., o czem rodzina, ciężkim tym cięsem dotknięta, zawiadamia krewnych, przyjaciół i znajomych. —1069—

B. P.
Emanuel Ehrenfried,
OBYWATEL M. WARSZAWY,
były właściciel fabryki cygar,
po długiej i ciężkiej chorobie, zakończył życie w Wrocławiu dnia 18-go marca r. b., przeżywszy lat 62.

Pozostała rodzina zawiadamiając o ciężkiej stracie, prosi krewnych, przyjaciół i życzliwych na wyprowadzenie zwłok w Wrocławiu z domu № 12 przy ulicy „Zimmerstrasse” we czwartek, to jest dnia 21-go marca, o godzinie 2-jej po południu na miejsce wiecznego spoczynku. Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. —3—355

+ We czwartek, to jest dnia 21-go marca, o godzinie 10-jej zrana, jako w czwartą rocznicę śmierci s. p. Jana Rejnchard, odbędzie się nabożeństwo w kościele Wszystkich Świętych, na które pozostała żona z dziećmi zaprasza życzliwych. —1057

+ Dnia 22-go marca, o godzinie 9-jej zrana, w kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie odprawiona będzie wotywa za duszę s. p. Józefa Paczowskiego ojca, Józefa Paczowskiego syna i Józefa Szadkowskiego zięcia, na którą pozostałe wdowy zapraszają. —1065—

+ Z powodu przypadających imienin s. p. Józefa Spornego, inżyniera, odbędzie się we czwartek, t. j. dnia 21-go b. m., ża-

łobne nabożeństwo, w kościele św. Anny (po-bernardyńskim) na Krakowskim Przedmieściu, o godzinie 10-jej zrana. Złożona choroba wdowa zaprasza na ten smutny obrzęd krewnych, przyjaciół i życzliwych pamięci zmarłego. —354—

+ Wszystkim przyjaciołom, towarzyszyom długoletniej pracy w służbie wojskowej i przy kolei warszawsko-wiedeńskiej, za przyjęcie tak gorącego udziału w smutnym obrzędzie pogrzebu s. p. nieodżałowanego męża mojego Antoniego Grzeszkiewicza, z głębi duszy składa podziękowanie pozostała wdowa.

—1037—

Michalina Grzeszkiewicz.

Z sali obrad.

Niezwycie zajmująca treść wczorajszego odczytu p. Ówikle „o robotach regulacyjnych Wisły” zgromadziła nader licznie grono słuchaczy w sali Towarzystwa przemysłu i handlu.

Mówca zaznaczywszy na wstępie, że Wisła, jako płynąca od południa ku północy, ma wszelkie dane ku temu, aby tak wiosną podczas puszczenia śniegów i pękania lodów, jak jesienną wskutek nagromadzenia się wód z obrywania chmur deszczowych, bardzo znacznie występowała ze swoich brzegów, przeszedł do opisania dotychczasowych wałów, które, według niego, budowane są bez należyte wykonanych planów i środków ochronnych, a przez to zbyt często ulegają uszkodzeniu wskutek niewłaściwych warunków stosunkowo do prądu.

Ogólnem więc zadaniem robót regulacyjnych nadszej rzeki jest staranne i umiejętne przebudowanie wałów, co tak w górnej części Wisły w Galicji, jako też w połowie dolnej części Wisły w Prusach jest już dokonaniem. Roboty nad uregulowaniem brzegów Wisły tylko w wymienionych stronach prowadzą się w dalszym ciągu.

Następnie p. Ó. przeszedł do opisanja robót takich na Wiśle, należącej do Królestwa, t. j. na jej przestrzeni od Zawichostu do Prus.

Na całej tej przestrzeni inżynier Kosteniecki zjął stosowne plany i zaproponował koryto regulacyjne, które mieć winno szerokości 160 sążni. Toż koryto u ujścia rzeki będzie szerokie na 170 sążni, zaś w jej górnej części na 155.

Wszelako głównym punktem odczytu pana Ó. było zajęcie się sprawą regulacyjną Wisły pod samą Warszawą, a to celem zapobieżenia zbyt częstemu zamulanu się smoka, z którego to powodu Warszawa nieraz pozbawiona bywa wody.

Celem usunięcia tej niedogodności, należy przede wszystkim postarać się o zalanie raz na zawsze piasków i osadów mułu, ciągnących się na całej przestrzeni od ulicy Czerniakowskiej do mostu przedzdnego.

Do chwili obecnej i tak zrobiono już wiele, mianowicie sprowadzono koryto rzeki pod sam smok, który jeszcze w roku 1885-ym bardzo groźnie naniósł piaski rzeczne, do całkowitego wszakże usunięcia zła potrzeba jeszcze pieniędzy.

Dotąd z wyasygnowanej sumy 800,000 rs. wydatkowano już 770,000 rs., pozostaje więc tylko 30,000, a jednak dla dokończenia robót potrzeba 400,000. Ministerjum komunikacyj zobowiązuje się jeszcze udzielić 150,000 rs.

W końcu mówca, celem usunięcia niedogodności dla miasta, powstałych ze złego funkcjonowania smoka, proponuje utworzenie wału obok wsi Szarwarek, którego koszt obliczył na 40,000 rs. Pod tym wałem, na 7 stóp niżej 0, proponuje dalej wybudowanie t. zw. „osadników”, z których na wypadek zamulenia lub zamarznięcia smoka zawsze będzie można czerpać wodę do wodociągów przy pomocy stosownego basenu.

Odczyt uzupełniło okazanie fotografii, planów, rysunków, sumiennie wykonanych przez p. C., a przedstawiających roboty regulacyjne na Wiśle pod Warszawą.

Nie potrzeba dodawać, że p. C. za prelekcję po-dziękowano sutemi oklaskami.

Posiedzenie zakończył drugi odczyt, p. Vogdta, „o torach kolejowych całkowicie żelaznych” pomysłu mówcy. X

Ostatnie wiadomości.

Wrocław 19-go marca.—Pierwszy numer wydawanych w Raciborzu *Nowin raciborskich*, redagowanych przez p. J. K. Maćkowskiego, b. współpracownika *Kurjera*, wyszedł d. 16-go b. m.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”

Petersburg 19-go marca. (Tel. pr. Kurj. W.)—P. minister finansów ma oznaczyć termin podwyższenia opłat pocztowych. (*Aj. półn.*)

